

АМИ ПЛЯВАТА?

(Народна приказка)

След вършитба селянин натоварил колата си с плява и тръгнал към града да я продава. Вървели воловете по равното шосе, скрибуцала колата след тях. Селянинът си подсвирквал и правел сметка, колко пари ще получи за плявата и какво да купи с тях.

По едно време спрел воловете да си починат, а той се отбил

при близкия извор да пие вода. При извора сварил един пътник, който идел отдалече и носел тежък багаж.

— Чичо бе,—попитал го пътникът, — къде закарваш тая плява?

— В града, — отговорил селянинът, — ще я продавам.

— Колко пари искаш за нея?

— Двайсет пари.

— Аз ще ти дам трийсет пари, ако ме закараш до града, заедно с багажа.

— Ами плявата? — попитал селянинът.

— Плявата... Лесно. Ще я изсипеш край пътя.

— Че как така ще я изсипа край пътя?... Нали пилците ще я разпилят. Нали е грехота хубавата, мека храна за добитъка да иде на вятъра!

— Абе какво те интересува тебе, какво ще стане с плявата. Ти нали ще си получиш парите за нея, а отгоре и ще спечелиш десет пари.

— Разбирам, ще спечеля още десет пари, ако хвърля плявата си и те кача на колата и багажа ти, ала... ала неща... Не мога да хвърля плявата си така току на пътя, да я разнасят пилците, когато един човек може да изхрани магарето си през зимата с нея.

— А бе ти си чуден човек, — разсърдил се пътникът.

— Чуден, не чуден, не си хвърлям плявата, — отвърнал селянинът и подкарал воловете си.

Владимир Зеленгоров

Абониране за „Светулка“ продължава. Годишен абонамент 120 лв. предплатени по пощенска чекова сметка 770.

Редактор Александър Спасов, ул. „Аспарух“ 64, Телефон 2-39-22